

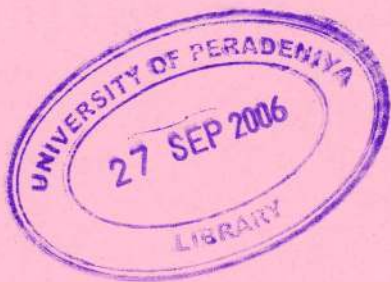
தாய் உள்ளம்

(சீறுவர் பாடல்கள்)

ஆசிரியர் : கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்

3.
8/1
7

தாய் உள்ளம்

(சிறுவர் பாடல்கள்)

~ கண்டி எம். ராமச்சந்திரன் ~

மலி கித்

(சும கி)

~ கந்தி சி. ரமலிந்தி ~

MOTHER'S HEART

(Children Songs)

-Kandy M. Raamachandhran -

II

முன்னர் வெளியிட்ட நூல்கள் :

01. விடிவை நோக்கி - கவிதைகள் - 1987
02. கவிதை - கவிதைகள் - 1987
03. சிறுவர் மாலை - பாடல்கள் - 1993-2004
04. தேயிலைத் தோட்ட - மக்கள் பாடல்கள் - 1996
05. இடைவெளி - குறுநாடகங்கள் - 1997
06. 21-ம் நூற்றாண்டுக்குத் தமிழ் எழுத்து - 1998
07. 21 ூற ூற ூற ூற ூற ூற - 1998
08. சிறுவர் இலக்கியச் சிந்தனைப் பாடல்கள் - 2001
09. சிறுவர் இலக்கியம் - இசைக் கவிதைகள் - 2001
10. சிறுவர் பாடல்கள் - 2002
11. ூற ூற ூற / ூற (௫) - 2003
12. Poly - tricks - Songs - 2003
13. மரபுக் கவிதை எழுத ... - 2003
14. சிறுவர் சிந்தனைக்கு - இசைக்கவிதைகள் - 2003
15. தேயிலைத் தோட்ட மக்கள் பாடல்கள் - 2004
16. சிறுவர் விழிப்பணர்ச்சிப் பாடல்கள் - 2004
17. தேர்தல் - கவிதைகள் - 2004
18. மக்கள் இலக்கியம் - இசைக்கவிதைகள் - 2004
19. கதம்பம் (புதுக்/மரபுக்/இசைக்-கவிதைகள்) - 2004
20. புரட்சிக் - கவிதைகள் - 2004
21. குறும்பா... சைனிஸ்... ஹைக்கூ...வெண்பா - 2005
22. கூட்டத்தில் கூடிநின்று - சிறுகதைகள் - 2005
23. மலையாண்டி - குறுநாடகங்கள் - 2005
24. மக்கள் இலக்கியம் - கவிதைகள் - 2005
25. மக்கள் கலை இலக்கியம் - கவிதைகள் - 2005
26. வெற்றி - கவிதைகள் - 2005
27. பாபுதி யார் - கவிதைகள் - 2005

சஞ்சிகை : கவிதய் - 1997

III

நரல் : 28. தாய் உள்ளம்
(சிறுவர் பாடல்கள்)

ஆசிரியர் : கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்
(ஆர். முத்துக்கருப்பன்)

முதற் பதிப்பு : 2006-01-07
(# 3371-20.01.1934 கண்டிப் பிரிவு)

வெளியீடு : 2006-04-07
(# 6293- 22.04.1970 மாத்தளை நகரம்)

வெளியீடுபவர் : கண்டி. எம். ராமச்சந்திரன்

படிபெற : # 2/1 ரிவடேல் ரோட்
அணிவத்த
கண்டி ~ 20,000.

♦ ஆயிரம் இயந்திரங்களை
இயக்கும் உன்கைகள்
அரசியல் இயந்திரத்தை
இயக்கும் ஓசைதான்
பூமிக்கு நீ தரும்
பூபாள ராகம்.

~ மக்கள் கவிஞன்
இன்குலாப் ~

(சாஹீல் ஹமீட்)

IV

பதிப்புரிமய் : திருமதி ரமணோ பிரின்ஸ்குமார்

ISBN : 955 - 98438 - 8 - 5

கணனியாக்கம் : வெணுஷா

30, பேராதினிய ரோட்

கண்டி ~ 20,000.

மரணப் படுக்கையில்
வோல்டேர் இருந்தபோது :

மதகுரு : தங்களுக்கு
ஆத்ம விடுதலையளிக்க
வந்திருக்கிறேன்.

வோல்டேர் : தாங்கள்
எங்கிருந்து வருகிறீர்கள் ?

மதகுரு : கடவுளிடமிருந்து
நேராக வருகிறேன்.

வோல்டேர் : அதற்கான அத்தாட்சி
காட்டுங்கள் பார்க்கலாம் !

மதகுரு : ???

கத்தோலிக்க மதத்தில் தனக்கு
முழுநம்பிக்கை இருக்கிறது
என்று கையெழுத்தாப் போட்டுக்
கொடுத்தால் ஒழிய
எந்தச் சடங்கும் செய்யமுடியாது.

வோல்டேர் : முடியாது !
பேரய் வருங்கள் !

.... சமர்ப்பணம் !

நாத்திகத்தின் பிதாமகன்
சித்தார்த்த கவத்தம
புத்தனுக்கே....

நீங்கள்
கடவுளைப் பற்றிக்
கவலைப்படத் தேவை இல்லை !
உங்களை பற்றிய
கவலை
உங்களுக்கு இருந்தால்
போதும்.

~ புக்க ஞானி ~

(I) முன்னுரம்

பாட்டர பாட்டி
பகர்வ தெல்லாம்
பயபக் தியுடனே
நீவீர் ஏற்றால்...
மாட்டர் என்றென்
றம்முன் நேற
மனதில் கொள்வீர் ~ ஆம் !
சிறமிகளே ! ~ ஆம் !
சிறவர்களே !

மாட்டு வண்டிக்
கால மேதான்
மகிமை என்பார்
மகிழ்ச்சி பொங்க...
கேட்டுச் சும்மா
நீர்தலை யாட்டின்...
கீழ்நிலைக் கேதீர்
இழிவீரே ! ~ ஆம் !
உணர்வீரே !

“அவர்சொன் னார்இவர்
சொன்னார் என
ஆரா யாது
ஏற்காதே !
சுயமாய் நீயே
சிந்தி !” எனச்
சொக்ரடீஸ் சான்றோன்
சொன்னதையே ~ ஆம் !
உணர்வீரே !

(2) என்னுரய் :

- ◆ அப்பா அம்மா
பகர்வ தெல்லாம்
அப்படி யே ஆம் !
நீவீர் ஏற்றால்...
தப்பாம் வழியில்
நீவீர் சென்றே...
தடுக்கிக் குப்புற
நீவீர் விழுவிர் ! ~ ஆம் !
சிறுவர்களே ! ~ ஆம் !
சிறுமிகளே !

- ◆ அம்மா அப்பா
காலத் தில் ஆம் !
அவர்கள் காணா
அதிசய மன்றோ...
“கொம்பியுட் டர், டி.வி.
டெக்ரிமோட் ஹேண்ட்:போன்”
குறுக்குக் கேள்விகள்
பற்பல கேட்டே ~ ஆம் !
தெளிவீரே ! ஆம் !
தெளிவீரே !

- ◆ “எல்லாம் வல்லோன்
இறைவன் என
ஏற்பீ ரா? நீர் ! ”
எனக் கேட்க...
“இல்லான் உள்ளான்
இருக் கட்டும்..
எனக்கவ னைக்காண

ஆசை !” என்றார் ~ ஆம் !
ஆதர் சி கிளார்க்.

VIII

உள்ளே :

01. தாய் உள்ளம்
02. தாய் உள்ளம்
03. தாய் உள்ளம்
04. இடைவெளி
05. பெரிய்யே
06. பள்ளி எழுச்சி
07. ஆதங்கம்
08. பேரலிகள்
09. புத்தர்
10. அந்த நாள்
11. பேதம்
12. தர்ம தீபம்
13. தஸ்லிமா
14. கலைஞர்
15. உலகம்

33. பெண்
34. புத்தன்
35. நாயே
36. பாரதி
37. ஆதங்கம்
38. கூண்டுக்கிளி
39. குழந்தை உள்ளம்
40. ஷா
41. உணவுட்டல்
42. காகம்
43. பாடம்
44. வேடிக்கை
45. வாட்டுக்-கருப்பட்டி

16. மழை
17. நான் வருணம்
18. மதம்
19. பேரலிகள்
20. வீணை
21. சாட்சி
22. பாரதி
23. விழிப்பு
24. இறைவன்
25. படைபயல்
26. விழிப்பு
27. கிரியன்
28. வீரத்தாய்
29. மனிதன்
30. கூழல்
31. பாடசாலை
32. விளம்பரம்

(3) படைப்பு?

கஜல் பாணி...

* களிமண்ணில் இருந்தே
மனிதனை என்றோ
கடவுள் படைத்தானாமே....
களிமண்ணைப் படைத்தது
கடவுளுக்கு முன் அவன்...
அம்மாவா? அப்பாவா?

* புத்தருக்குப் பிறகு
எந்த சமூக சீர்திருத்த வாதி
இந்தியாவில் தோன்றினான்
என்னைத் தவிர ?

சீர் திருத்தச் செம்மல் -
ச. வெ. ராமசாமிப் பெரியார் -

01. தாயுள்ளம்

- ◆ குருவிக் கூட்டய்ப் பாரடா !
'கீச் கீச்' சத்தம் கேட்குதே !
குஞ்சு ஏதும் இருக்குதோ? ~ அதற்
குணவ ளிப்ப தாரடா?
- ◆ தாய்க்கு குவிதன் சொண்டிலே
தாங்கிக் கொண்டு வருகுதே !
உணவு தானோ? அதுவடா ! ~ தன்
குஞ்சுக் கூட்டப் போகுதோ?
- ◆ கூர்ந்து நாங்கள் பார்க்கிறோம் !
கூச்சம் எங்கள் மனதிலே !
குஞ்சு வராய்ப் பிளக்கவே ~ உணவாய்ப்
பஞ்சு போலப் பருக்குதே !
- ◆ விந்தய் விந்தய் இதுவடா !
விளக்கஞ் சொல்ல முடியுமோ?
அன்புத் தாயின் அரவணாய்ப்பை
அளந்து சொல்வோன் யாரடா?

* * *

02. தாயுள்ளம்

- ◆ கோழிதன் குஞ்செல்லாம்
கூட்டிச் சென்று.... (கோழி)
'கொக்கொக்' என்றே
கூப்பிட் டேதான்... (கொக்...)
கொத்திச் சாப்பிடச் சொல்கிறதே....
'கொக் கொக்'
கொத்திச் சாப்பிடச் சொல்கிறதே !

♦ காகமொன் றருகில்
களவில் வந்தே.... (காக...)
கள்ளப் பார்வய்ப்
பார்க்கக் கண்டே.... (கள்ளப்...)
கத்திக் கொத்தப் பாய்கிறதே...
'கொக் கொக்'
கத்திக் கொத்தப் பாய்கிறதே !

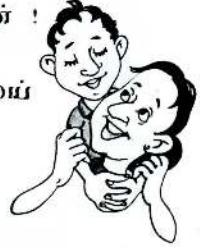
♦ குஞ்சுகளய்த் தன்குடய்ச்
சிறகுக் குள்ளே.... (குஞ்சு...)
கூப்பிட் டனாய்த்துக்
கூட்டி வய்த்து... (கூப்பிட்...)
குழறிக் கொண்டு நிற்கிறதே
"கொக் கொக்"
குழறிக் கொண்டு நிற்கிறதே !

♦ தாயின் அன்பின்
தரம தென்ன !... (தாயின்)
சேயிடங் கேட்டறித்
திடலா மோடா ?.. (சேயி...)
'கொக்கொக் கொக்கோ'
குழறல்லே....
சொக்கி விட்டோம் ! ~ சொல்ல
வார்த்தய் யுண்டோ ? ~ வேறு
வார்த்தய் யுண்டோ?

03. தாயுள்ளம்

- ◆ அப்பா உன்னய் ஏகவதோ
ஆதர வன்பில் லாதாலா?
இப்படி அதற்காய் நீ யழுதல்
எப்படி? அய்யா ! ஏற்பேன் நான் !
- ◆ விளய்யாட் டொன்றே விடிவில்லய்
விளய்யா டியது இனிப்போதும்
விரய்ந்து ஒடிப் படி என்றால்
கரய்ந்து நீயும் அழலாமோ ?
- ◆ உடலின் உறுதி ஒன்றுமட்டும்
உயர்வய் உனக்குத் தந்திடுமோ?
படிப்பிலும் கவனம் வேண்டுமய்யா-அடம்
பிடித்தழ வேண்டாம் ! எடுகவடி ! -நீ
படிகவடி ! படிகவடி !
- ◆ படிப்பிலும் வல்லமய் உனக்கிலய்யேல்
மடப்பயல் என்றே பெயர் பெறுவாய் !
சிறப்பா? உனக்கிது ! சொல்லுகனே ! ~ நீ
மறுத்தே சொல்லாய் ! நல் மகனே ! என
தகுமய்ச்செல் வமகனே !

04. இடய் வெளி

காக மொன்று பறந்து எங்கள்
வாசல் பக்கம் வந்தது...
'காக்கா' வென்று கரய்ந்து விட்டுக்
கூரய் மேலே சென்றது !

- ◆ கூரய் மேலே சத்தங் கேட்டுக்
கூர்ந்து அங்கே பார்க்கிறேன்...
கோழிக் குஞ்சய்க் கொத்திக் கொன்று
கொத்திக் காகம் தின்னுதே !

- ◆ வீட்டுள் பாட்டி அம்மா விடமோ
வினய மாகச் சொல்கிறார்....
விருந்து உண்ண உறவினர்கள்
வீடு வசுவார் என்றுமே !

- ◆ விஷயம் தெரிந்த நாணம் கேட்டு
விழுந்து விழுந்து சிரிக்கிறேன்...
விவரத் தய்நான் சொல்ல அம்மா
விம்மி விம்மி அழுகிறான் !

- ◆ பாட்டி சொன்ன கதய்யய்க் கேட்டுப்
பகிடி யாய்நான் சிரிக்கிறேன்...
கோழிக் குஞ்சின் கொலய்யய் எண்ணிக்
குமுறி அம்மா அழுகிறான் !

- ◆ குறுக்கே பூனய் ஓடி னாலும்
குலய்ந டுங்கப் பாட்டியே...
"நில்போ காதே வெளியே எங்கும்
நல்ல நல்ல" பாட்டதே !

- ◆ பல்லி ஏதோ சொல்லு தென்ற
பலக தய்கள் சொல்லியே...
மில்லி கூன்யம் பேய்பு தமென்றும்
மீதற்று கின்றார் ! கிள்ளியே !

05. பெரிய்யே ?

- ◆ கல்ச் சிலய்யய்ச்
சாமி எனச்
சொல்லி ~ இங்கே
காணிக் கய்யாய்ச்
சேர்க்கிறாரே சல்லி ! (கல்ச்)
- ◆ நேர்த்திக் கடன்
என்றும் வேறு
சொல்லி ~ வெகு
நேர்த்தியாகச்
சேர்க்கிறாரே வெள்ளி ! (நேர்த்)
- ◆ சொர்க்கம் நர
கென்றும் வேறு
சொல்லிக் ~ காசய்ச்
களய் களய்யாய்
இடுகிறாரே அள்ளி ! (சொர்க்...)
- ◆ சாத்ரஞ் சடங்
கென்றும் வேறு
சொல்லி ~ அய்யர்
பார்த்தி குக்கப்
பறிக்கிறாரே சல்லி ! (சாத்ரஞ்)
- ◆ பார்ப் பாணய்
அய்யன் என்ற
காலம் ~ அன்று
போச் சென்றான்
பாரதி அய்யன் !...
இன்றும் பெரிய்யே ?

06. பள்ளி யெழுச்சி

♦ தாயே ! மகளே !
எழுந்தி ரம்மா ! ~ ஆறய்த்
தாண்டிச் சொல்கிறதே ! ~ நேரம்
தாண்டிச் செல்கிறதே ! (தாயே)

♦ காலய்க் கடன்களாய்
ஒவ்வொன் றாய், நீ
கடிதாய்ச் செய்தே
முடித்தால் தான், பொடி
நடய்யாய்ப் பாட
சாலய்க் கு நீ
போய்ச்சென் றடய்ய
முடியு மம்மா ! (தாயே)

♦ தலய்முடி சீவி
சடய்பின் னி, நான்
சாப்பா டுனக்குச்
சமய்த்தால் தான், நீ
அமய்தியாய்க் கொஞ்சம்
அருந்தி டுவாய், பின்
அவசர மின்றிச்
செல்லலா மம்மா ! (தாயே)

♦ படிக்கின்ற வயதில்
படிக்கா மல், நீ
படுத்துத் தாங்கி
முடித்தா யேல் ~ பின்

விடிவே யில்லய்
 விளங்கிக் கொள், நீ,
 சூதியாய் எழுவாய் !
 தாயே ! மகளே ! (தாயே)

◆ அடுப்பய் ஊதாம்
 பெண்ணைக் கு, இங்கே
 படிப்பெதற் கென்மை
 பதர் முகத்தில், நீ
 கான்றி உமிழ்
 வேண்டாமோ, நீ
 கடிதாய் எழுவாய் !
 கண்ணே ! மகளே !

◆ ஆணைக் குப்பெண்
 சமரிமன் றே, இங்கே
 அடித்துப் பேச
 ஆள்வேண்டும், நீ
 படித்தே பட்டம்
 பெற்றால் தான், என் மனப்
 பாரம் குறிய்யும்
 பாராய் ! மகளே !

07. ஆதங்கம்

◆ வீடு வாசல் இல்லாமல்
 வீதி யோரம் வதிவோரய்க்
 காணக் கண்ணே பனித்திடுதே !
 காணா யோ? நீ என் தோழா !

காணி நிலமே இல்லாமல்
கண்ணீர் வடிக்கும் பலபேரய்க்
காண மனமே பதய் க்கிறதே !
காணா யோ? நீ எந்தோழி !

உண்ண உணவு இல்லாமல்
ஊரில் அலய்யும் பலபேரய்
எண்ணிப் பார்த்தே அழுகின்றேன் !
எண்ணிப் பாராய் ! எந்தோழா !

பூமி அதிர இங்கோர்நாள்
பூகம் பம்வெடிக் கவேண்டுமெனப்
பொறுமுது எந்தன் மனமேதான் !
ககுத்தறி வாயா? எந்தோழி !

08. பேரலிகள் ?

உண்மய் அன்பு பாசமில்லாம்
உள்ளத் துள்ளே இல்லய்யடா !
உதட்டில் மட்டும் வடிகிறது !
உணர்ந்து கொள்வாய் ! என்மகனே !~
ஆம் !
உணர்ந்து கொள்வாய் ! என்மகனே !

காக பணமிருந் தால்தானே
காலய்ச் சுற்றும் உறவடியே !
காக பணமிழந் திருந்தாலோ
கண்டும் காணார் ! உனய்மகனே !~ ஆம்!
கண்டும் காணார் ! உனய் மகனே !

* போலி யாகவே வேடமிட்டே
பொய்யாய்ச் சிரித்தழும் உலகமடா !
வேலி பயிரய் மேய்ந்துவிடும் !
விறிப்பாய் இரடா ! என்மகனே ! ~ நீ
விறிப்பாய் இரடா ! என்மகனே !

* ஆசய் வார்த்தய் பலசொல்லி
ஆளய் ஏய்க்கும் உலகமடி !
ஓசய்ப் படரிதாதுங் காவிடிலோ
உபத்திர வந்தான் என்மகனே ! ~ ஆம் !
உபத்திர வந்தான் என்மகனே !

09. புத்த பிரானே !

* புத்த சமயப் போதனய்கள் ~ இங்கே
புழிதி படிந்தே கிடக்கிறது !
கத்தஞ் செய்ய யார்வருவார்?
புத்த பிரானே ! சொல்லய்யா ! ~ ஆம் !
புத்த பிரானே ! சொல்லய்யா !

* கத்தி வேதம் ஓதுவதாம் ~ பின்
கதறி விளக்கஞ் சொல்வதுமே
புத்த சமயம் ஆனதய்யா !
புத்தி சொல்ல யார்வருவார் ? ~ ஆம் !
புத்தி சொல்ல யார்வருவார் ?

* கொலய்க னாவுபொய் குடிகாரம்
கடா தென்றே சொன்னாயே !
கடி இங்கே காணுதய்யா !
குறய்க்க வழியய்ச் சொல்வாயா ? ~ அய்யா !
குறய்க்க வழியய்ச் சொல்வாயா ?

*
ஓதும் புத்த சமயத்தார் - இங்கே
ஒருவரும் நடய்முறய் இடவில்லய் !
யாதும் இதனால் பயனுண்டா ?
அய்யா புத்த பகவானே ! - உன்
அஹிம்சய்க் கிங்கே இம்சய்யப்பா !

10. அந்த நான் ?

*
அம்மா, அப்பா
சொற் கேள்என
அடம்பிடிப் போரே ! - அய்யா !
அடம்பிடிப் போரே !
சற்று நாங்கள்
சொல்வ தய்யும்
செவிமடுப் ரீரே ! - அம்மா !
செவிமடுப் ரீரே !

*
அவன், அவளுடன்
சேராதே என்றே
அடித்து ஏகறார் ! - அய்யோ !
அடித்து ஏகறார் !
அது ஏன் எனத்
தடுத்துக் கேட்டால்
விவரஞ் சொல்கிறார் ! - இப்படி
விவரஞ் சொல்கிறார் !

ஓவீ கிங்

(ஓவீ கிங்)

* அவன், அவளின்
சாதி, மதம்
வேறு என்கிறார் ! ~ அப்பா !
வேறு என்கிறார் !
அதனால் தான்
அவருடன் நாம்
சேரக் கூடாதாம் ! ~ அம்மா !
சேரக் கூடாதாம் !

* அவன், அவனும்
நானும் ஒரே
வகுப்பில் படிக்கிறோம் ! ~ அம்மா !
வகுப்பில் படிக்கிறோம் !
அது எப்படி ?
ஆகு மென்றால்
அடித்து ஏசுறார் ! ~ அப்பா !
அடித்து ஏசுறார் !

* ழுத்தோர் சொல்
வார்த்தை எல்லாம்
அழுத மாகுமா ? ~ அம்மா !
அழுத மாகுமா ?
பிரிவு பேதம்
மட்டு மன்றோ ?
தொடரும் எந்நாளும் ! ~ அம்மா !
தொடரும் எந்நாளும் !

கனீஷ் சி. ருமென்டீன்

*

அடி தடியய்
ஏம் படுத்தும்
அறிவுரய் களய் ~ நாம்
அறிவுரய் களய்ப்....
புற மொதுக்க
வேண்டாமோ ?
புரிந்து கொள்வீரே ! ~ நன்றே
அறிந்து கொள்வீரே !

*

ஆட்டய் மாட்டய்
விடவும் நாங்கள்
அவல மானோமே ! ~ அய்யா !
அவல மானோமே !
அவற் றிடய்யில்
சாதி , மத
பேத மில்லையே ! ~ அம்மா !
பேத மில்லையே !

*

சாதி , மத
இனச் சடங்கு
சாத்திரந் களய் ~ குல
கோத்திரந் களய் ~ இவர்
சாக்கடய் யில்
தூக்கி வீசும்
நான் வரவெப்போ ? ~ நல்ல
நான் வரவெப்போ ?

11. பேதம்

- ◆ மதங்கள் எனப் பிரிந்தே ~ நீர்
மதம்பிடித் தேஅலயந்து ~ விதண்டர்
வாதம் பல புரிந்தே ~ சண்டய்யிட்டே
மடிந்தே போவதுதான்? ~ மனிதரே !
மகிமய் என்பீரோ ?
- ◆ சாதி என்பதய் யும் ~ நீர்
தாமே உண்டாக்கி ~ என்கும்
சண்டய் யிடுவதிலும் ~ அதில்
மண்டய் உடய்தலுமே ~ உலகில்
மகிமய் என்பீரோ ? ~ மடய்யரே !
மகிமய் என்பீரோ ?
- ◆ இனம்குலம் எனப்பிரிந்தே ~ நீர்
இடுகின்ற சண்டய்யிலே ~ என்கும்
சனம்பல சாவதுவே ~ தினம்
சாக்காடு போவதுமே ~ இதம்
தந்திடு மென்பீரோ ? ~ பதர்கான் !
தந்திடு மென்பீரோ ?
- ◆ ஆற்றி வுள்ளோரா ? ~ நீர்
அசிங்கம் அசிங்கம் என ~ அய்யோ !
காறிச் சான்றோரே ~ உமிழ்க்
காரண மாமே அய்யா ! ~ இவற்றய்க்
களய்ந்திட வேண்டாமோ ? ~ இன்றே
களய்ந்திட வேண்டாமோ ?

12. தர்ம தீபம்

- ◆ தர்ம தீபம் என்னும் பெயர்
சீர் லங்காவுக்கு ~ ஆம் !
வந்த தற்குக் காரணந் தான்
என்னவோ? தம்பி ! ~ சொல்லு !
என்னவோ? தம்பி !

- ◆ புத்த பிரான் போதனய் யய்ப்
போற் றவதால்தான் ~ ஆம் !
காரணமாய் அப்பெயரே
ஆனது அண்ணை ! ~ சொன்னேன் !
ஆனது அண்ணை !

- ◆ புத்த தர்மப் போதனய் தான்
என்ன? வென்றேதான் ~ பலர்
புரியும்படிச் சொல்லுவாயா?
புண்ணியம் தம்பி ! ~ உனக்குப்
புண்ணியம் தம்பி !

- ◆ அன்ப கிம்சய் என்ப துவே
அவரின் போதனய் ~ ஆம் !
அதன்படிக்கே வாழ்வதுதான்
அவர் கருத்தண்ணை ! ~ சொன்னேன்
அவர் கருத்தண்ணை !

- ◆ தர்ம தீபம் இன்று இங்கே
அதர்ம தீபமாய் ~ இப்போ
ஆனதற்கே காரணந்தான்
என்னடா? தம்பி ! ~ சொல்லு !
என்னடா? தம்பி !

- ◆ பாலி யிலே ஓதுதல் தான்
நாளும் செய்கிறார் ! ~ ஆனால்
ஆளில்லையே செயலிலிட
அதனால் தானண்ணே ! ~ சொன்னேன்
அதனால் தானண்ணே !
- ◆ பஞ்ச சீலம் என்ப துவோ
என்ன? ஆச்சிண்ணு ~ இங்கே
பலரறியச் சொல்லுவாயா !
பணிவுடன் தம்பி ! ~ ஆமாம் !
பணிவுடன் தம்பி !
- ◆ “பங்குர்ட்” சீலம் ஆகிப் போச்சு
எங்கள் லங்காவில் ~ அய்யோ !
பாரே என்கும் அசிங்கந்தான்
காண்கிறோம் அண்ணே ! ~ சொன்னேன்
காண்கிறோம் அண்ணே !
- ◆ ஈ ஈறம்பய்க் கொல்லு வதாம்
பாவ மென்கிறார் ~ ஆனால்
இங்குஎன்ன ? நடக்குதுண்ணு
சொல்லடா ! தம்பி ! ~ அறியச்
சொல்லடா ! தம்பி !
- ◆ மனிதக் கொலைய்க் குவியல் களய்
மலையாயய்க் கண்டோம் ! ~ இதய்
மறுத்துச்சொல்வார் யாருமுண்டா ?
சிரித்ததே அண்ணே ! ~ உலகம்
சிரித்ததே அண்ணே !

பவந்த தர்மப் போத கரின்
பங்கு என்னவோ ? ~ ஆம் !
பலரறிய அதய்யும் கொஞ்சம்
விவரிடா ! தம்பி ! ~ இங்கே
விவரிடா ! தம்பி !

பஞ்ச சீலம் “பங்சர்ட்” சீலம்
ஆகிப் போனதே ~ இந்தச்
சங்கய் கெட்ட போதகரால்தான்
எங்குமே அண்ணை ! ~ சொன்னேன்
எங்குமே அண்ணை !

தர்ம தீபம் இன்று இங்கே
அதர்ம தீபமாய் ~ அய்யோ !
ஆகிப்போச்சே என்றுதானே
அழுகிறார் ! அண்ணை ! நல்லோர்
அழுகிறார் ! அண்ணை !

இந்த ~
அவப் பெயரய் மாற்ற தற்குத்
தவப் புதல்வர்கள் ~ பல
லாயிரம் பேர் உதயமாக
வழி சமய்யடா ! ~ தம்பி !
வழி சமய்யடா ! ~ இன்றேல்
வழி யிருந்தும் குடராவோம்
நினய்வில் வய்யடா ! ~ தம்பி !
நினய்வில் வய்யடா !

13. தஸ்லிமா நஸ்ரீன்

- ♦ தாயே ! எங்கள்
தஸ்லிமா நஸ்ரீனே ! ~ உன்
தலய்யய் வெட்டியே ~ உன்னய்
நரபலி யிடவே
நாயாய் அலய்யய்
நரரீன் ஊளய்யரல் ~ மனம்
நய்ந்தோம் நாம் ! மகளே ! ~ மனம்
வெந்தோம் நாம் ! மகளே !

- ♦ தாய்க்குலந் தன்னய்
நாய்க்குல மாக ~ ஆம் !
நாட்டு மிவரெல்லாம்
தாய்வயிற் றிகுந்தே
தனியாய்ப் பிறந்த
நாய்கள் என்போமா? ~ வெற
நாய்கள் என்போமா?

- ♦ தாய்க்குல உரிமய்
தனய்யே நாட்ட ~ நீ
தலய்விதா னம்மா ! ~ அதற்குன்
தலய்தான் விலய்யோ?
நாய்கள் இவரின்
நரபலி நாடகம்
நாமே விடலாமா? ~ தொடர
நாமே விடலாமா?

- ◆ யேசு நாதரய்ச்
 சிவவாய்யில் அறய்வு - ஆம் !
 நீசச் செயலே ! - ஆம் !
 நீசச் செயலே !
 பேசும் எழுதும்
 பெரிய உரிமய்யய்ப்
 பிய்த்திட விடலாமோ? - வானரர்
 பிய்த்திட விடலாமோ? - அவர்
 தஸ்லிமா நஸ்ரினய்த்
 தண்டிக்க விடலாமா? - அய்யா !
 தண்டிக்க விடலாமா? - அய்யோ !
 கண்டிக்க வாயில்லய்யோ ? - ஆம் !
 தடுத்திடக் கய்முடமோ?

14. கலயஞர்?

- ◆ காகபணம் உள்ளவர்கய்
 கால்பிடித்து வாழ்பவரோ?
 கலயஞர் - நற் - கலயஞர் !

- ◆ வேலியயிர் மேய்ந்துதானே
 வேலய்யற்று வாழ்வோரோ?
 கலயஞர் - நற் - கலயஞர் !

- ◆ ஊரய்யேய்த்து வாழ்ந்துஎன்றம்
 உடல்வளர்த்துத் திரீவோரோ?
 கலயஞர் - நற் - கலயஞர் !

- ◆ மேடங்களிற் பேசியதய்ப்
பாடய்யரிட்ட காடய்யரோ?
கலய்ஞர் ~ நற் ~ கலய்ஞர் !

15. உலகம் ?

- ◆ பூவுல கென்பது
பொய்யோ? ~ இது
புல்லர் உலகே
மெய்யோ?

- ◆ சாதிச் சண்டய்க்
களமோ? ~ இது
சாக்கடய் மதஇனக்
குளமோ?

- ◆ உள்ளார்க் கேசுவர்க்
கம் இதுவோ ? ~ ஆம் !
இல்லார்க் கென்றும்
நரகோ?

- ◆ கள்வர் கயவரின்
கடய்யோ? ~ இது
நல்லவர்க் கென்றும்
'நரகோ?

16. மறய் !

- ◆ மறய்யே ! மறய்யே !
 வா ! வா ! வா !
 வயலில் மட்டும்
 பொழி வாயே ! ~ நல்
 வளமே அதற்கு
 அருள்வாயே ! ~ நல்
 வளமே அதற்கு
 அருள்வாயே !

- ◆ ஒலய்க் கூரய்
 மேல் விழுந்து
 ஏழய்க் குடிலய்க்
 குன்று றய்ந்து ~ அங்கே
 இன்னல் என்றும்
 இழய்க்காதே ! ~ அங்கே
 இன்னல் என்றும்
 இழய் க்காதே !

- ◆ மறய்யே ! மறய்யே !
 சொல் வா யே !
 மாடி மனய் யுட்
 புகுவதற்கு ~ மன
 வலிமய் உனக்கில்
 லா தா லா? ~ நீ
 வந்திதம் குடிலய்க்
 குன்று றய்வாய் !

♦ மறய்யே ! மறய்யே !
 சொல் லா யோ ?
 ஏறய்க் கிரங்க
 மன மின் றியா? ~ நீ
 ஓலய்க் குடிவக்
 குட் புகுந் தே ~ இன்னல்
 ஏறய்க் கென்றம்
 இறய்க் கின்றாய் ! ~ இன்னல்
 ஏறய்க் கென்றம்
 இறய்க் கின்றாய் !

♦ மறய்யே ! மறய் யே !
 சொல் லா யோ?
 மண்குடி ல் இடித்து
 வீழ்த் துவ தாம் ~ உன்
 மனதுக் கிசய்ந்த
 விளய் யாட் டா? ~ உன்
 மனதுக் கிசய்ந்த
 விளய் யாட் டா?

♦ சீதய்த்து வீழ்த்திய
 குடி லுள் ளே
 புதய் ந்து செத்த
 சட லத் தய் ~ நீ
 இதயம் மகிழ்ந்தே
 பார்ப் பா யா? ~ சொல் !
 இதயம் மகிழ்ந்தே
 பார்ப் பா யா?

◆ மழய்யே ! மழய்யே !
நீ பொழிந் து - என்றும்
உழவர்க் கேதான்
உத வா மல் - ஏன் ?
ஒலய்க் குடில்வாழ்
ஏ ழய் கட் கே - என்றும்
உபத்திரஞ் செய்தே
மகிழ் கின் றாய் !

17. நாஸ வகுணத்தில் நாலாயிரஞ் சாதி ! தோழி !

- ◆ வந்தாரய் வாழவய்த்த
வளமிகு தமிழ்நாடு. ன்று
சொன்னவன் மடய்யனன்றோ !
சோட்டாலே அடிக்கவாரீர் !
- ◆ நாலென்ற வகுணத்தாள்
நாறுதே ழுக்கய்த் துளய்த்தே
நாலா யிரஞ் சாதியங்கே !
நய்யாண்டி பிறர் செய்கிறார் !

◆ ஊரில் பேரிலெல்லாம்
ஒட்டியே தொங்கும் சாதி
நாறிடும் சேரிப் பேச்சு
நம்காதில் விழுக்குதய்யோ !

- ◆ சாதியின் சண்டய்யாலே
சாக்கடய் யாவ தோடு
வீதியே கொளுத்திச் சாம்பல்
வேறெங்கு மில்லாச் செய்கய் !
- ◆ கோவிலுள் குறய்ந்த சாதி
கும்பிடப் புக வீடாதார்
நாவிலே 'நாம் தமிழ்' ரென
நவில்வதாம் தமிழ்நாட் டில்தான் !
- ◆ பாரதிக்கும் தாசனுக்கும்
பகல்லே விழா வெடுத்து
சேரிக்கு இரவில் தீயய்ச்
செலுத்திடும் முற்போக் காளர்?
- ◆ பாடல் கவிதய் கதய்கள்
பக்கம் பக்கமாய் எழுதி
மேடய்யில் முடிக்க மெல்லாம்
விழலுக்கு இறய்த்த நீரே !
- ◆ நடய்முறய்யில் இட்டிடாது
நடக்குமா? எதுவும் நன்றாய் !
கடய்வய்த்து வியாபாரமே !
காண்கிலோம் இவற்றால் நன்மய்!
- ◆ சாதியய் ஒழிக்கும் மட்டும்
தமிழினம் உருப்ப டாது - சம
நீதியே ஒங்கும் மட்டும் - இழி
நிலய்யொன்றே தொடர்கதய்! போ!

18. மதம்

◆

எம் மதமும்
சம்மத மென்
றிகுந் தேன் ~ பின்னர்
அம் மதத்தார்
செய்கய் களய்
அறிந் தேன் ~ இப்போ
எம் மதமும்
பொய்மத மென்
றுணர்ந் தேன் ~ இதய்
உம் மிடத்தில்
சொல்ல வதில்
மகிழ்ந் தேன் ! ~ மனம்
மகிழ்ந் தேன் !

19. போலிகள்?

◆

கலய்கள் இலக்ய மென்
அழுவான் ! ~ அதற்கு
விலய்யே தருக வென்றும்
தொழுவான் ! ~ பின்
மலய் போல மாலய்கொண்டும்
வகுவான் ! ~ நன்கு
வலய்வீச தனவான்பின்
குழய்வான் ! ~ முன்
தலய்யிலே பேன் போலச்
சொறிவான் ! ~ பின்
தலய்வீரீ கோலமாகத்
திரிவான் ! ~ கலய்இலக்யம்

தலய்மேல் இருப்பதுபோல்
நெளிவான் ! ~ தன்போல்
நீலய்யய் மறய்க்க மழய்
பொழிவான் ! ~ பொய்மழய்
பொழிவான் !

20. வீணன் ?

- ♦ பாரதிக்கு உண்டா
மொரு தாசன் ~ அந்தப்
பாரதி தாசனாக்
குநான் தாசன் ~ இதோ !
பாரு என்னய் என்று
பாடும் பாணன் ! ~ சாமி
தேகு மிழக்கின்
றானே ~ வீணன் ?

21. சாட்சி !

- ♦ உழய்யா துண்ணம்
உழுத்தர் தானோ ?
உந்கள் கண்களில்
உயர்ந்தவரே !
உழய்த்தே உண்ணம்
உத்தமர் தானோ ?
உந்கள் கண்களில்
தாழ்ந்தவரே !

599814

- ◆ மனிதரய்ப் போலே
வாழ்பவ ரெல்லாம்
புனிதரே அல்லர்
புறியீரோ ?
புனிதரய் நீங்கள்
மனிதரய் மதியர்ப்
புண்மய்யய்ப் போக்க
முனய் யீரோ?

- ◆ பகுத்தறி வுள்ளோன்
மனிதனைச் சொன்ன
பய்த்தியக் காரன்
சாட்சியடா !
பகுத்தறி வில்லாப்
பதர் மனிதர்களே
பரந்திங் கேதான்
காட்சியடா ! ~ பார்
காட்சியடா !

22. பார் ! பாரதி !

- ◆ பார்ப்பானய் அய்யினன்ற
காலமும் போச்சே ! ~ என்ற
பாட்டு அன்று பாடினாயே
பாரதி அய்யரே ! ~ எங்கும்
பார்ப்பனரே வேதமோதாம்
பரிதாப நிலய்யே ! ~ பாரில்
பார்த்துப்பலர் சிரிக்கின்றார்
பார்வந் திதய்யே !

◆ சிங்களத் தீவுஎன்றாய்
சேது மோனயக்கா? ~ இல்லய்
வங்கம் ஓடி வந்ததாய்
எதுகய்த் தொடயக்கா? ~ இல்லய்
சிங்களவரும் நீயுமாரியர்
என்ற செறுக்கா? ~ ஆம் !
எங்கள் இரா வணன் ஆண்டதய்
ஏனடா? மறந்தாய் !

◆ பார்ப்பனரல் லாரய்யுந்தன்
பரம்பரய் ஒன்று ~ என்கும்
பார்த்து மணம் முடித்தாகப்
பகர இல்லய்யே ! ~ அவரும்
பார்ப்பனர் என்போரய்யே
பார்த்துத் தானே ~ மணமே
பண்ணிக்கொண் டார்என்றே
பகியே என்கும்?

◆ சாதிகளே இல்லய்யடி
பரம்பர என்றுநீ ~ அன்று
சத்தமிட்டுப் பாடியதில்
சத்தே இல்லய் ! ~ என்கும்
சொத்தய்யாய்ப் போனதென்றே
சொல்லி யழவே ~ அந்தோ !
சோகமே படர்ந்தேதான்
தா' தெரியுது பார் !

◆ எனப் பென்ற சீரய்நீ
எடுத்தே ஆண்டதும் ~ உந்தன்
'எம்'மென்றே வகுகின்ற
மோனயத் தொடய்க்கா? ~ இல்லய்
'சீனத்' தென்றே அமய்ந்த
எதுகயத் தொடய்க்கா? ~ இல்லய்
வேணுமென்றே தரன்பறய்யர்
சாதி யுணர்வா?

◆ ஊருக்குப் தேசந்தான்
யாருஞ் செய்யலாம் ! ~ ஆனால்
உள்வீட்டில் அமலில்லய்யேல்
உருப்படுமா? சொல் ! ~ நீ
பேருக்குப் பெரியன்னன்
பெயரே எடுத்தாம் ~ செல்லம்மா
பெற்றபிள்ளய்ப் பின்பற்றாமல்
வெற்றியுண்டா? சொல் !

◆ சாதிச்சங்க அமய்ப்பில்
தாமே அங்கமே ~ வகித்தே
சாதிக்கொடுமய் தீதென்
றோதும் உளுத்தரே ~ மேடய்யில்
தாசனய்யும் உன்னய்யும்
சார்ந்தோ ராமே? ~ இந்தத்
தோஷிகளய்த் தோலுரித்தே
தொலய்த் திடுவதெப்போ?

தாய் உள்ளம்

♦ பாரதியும் தாசனதும்
 பாடல் வரிகள் ~ பலதய்ப்
 பாடமாக்கிப் பல்லிளித்தே
 பாடிக் காட்டிப் ~ பலர்முன்
 'பார்' அவற்றின் சிறப்பய் என்றே
 மார் தட்டிடுவோர் ~ பலர்
 ஊர் சிரிக்கும் உழுத்தரேதான்
 பார் அடா ! வந்தே !

♦ தண்ணிபோட்டுத் திரிவதிலும்
 தாசன், பாரதி ~ எங்கள்
 கண்ண தாசன் போலவே
 முன்னணி யினரே ~ என்றே
 கண்சிவந்து காட்சிதரும்
 தண்ணி வண்டிகள் ~ அய்யோ !
 தாமும், நீர் ழுவரும்
 தரமாம் ஒன்றே ?

♦ புதய்குழி யிலும்பாரதி ! நீ
 புழுக்கந் கூடித் ~ தாங்காது
 புரண்டுபட்டுத் துருளுவதாய்
 ஒரு வதந்தியேதான்? ~ ஆம் !
 உலவிக் திரிதல் கண்டு
 ஒரு சிலர் மனமே ~ அய்யோ !
 புழுங்கிப் புலம்பியழுகின்ற
 புண்மய் காண்பாய் !

~ கண்டி எம். ராமச்சந்திரன் -

- ♦ விழித்துக்கொண் டேதூங்கும்
வீணர் களாண் ~ உந்தன்
எளியபாரதத் தினருக்கோ
யாதே ? நன்மய் ! ~ உந்தன்
எழுச்சிப் பாடல்களினால்
என்றே சிலரே ~ ஆம் !
விழிபுதுங்கித் தவித்துநிற்கும்
வேதனய் பாராய் ?

* * *

23. விழிப்பு

- ♦ பாரதி, தாசன் பாடலய்ப்
பல்லிளித்துப் பாடி விட்டுத்
தேர்முத்தே திரியும் ~ ஆம் !
திருடரய் நம்பாய் ! தம்பி !
- ♦ சாதி பேதம் கூடாதினச்
சத்தமே போட்டுப் பேசிச்
சாதிச் சங்கம் நடத்தும் ~ பல
சமூகரய் மதியாய் ! தங்கா !
- ♦ சாதி மதநிற மென்றே
தாழ்வு உயர்வு பேசும்
பேதய் களய் நீ என்றமே ~ ஆம் !
பின்பற்ற வேண்டாம் ! தம்பி !

- ◆ செடிமரஞ் சிலய்கல் லுக்கே
சேலய் கட்டி வணங்கும்
சிறுமதிச் செயலாளரய் ~ நீ
'சீ' யென் றிகழ்வாய் ! தங்கா !
- ◆ கொள்கய்ப் பிடிப்பில் லாத
குட்டிச் சுவரய் நம்பின்
தொல்லய்யே தொடரும் ! ~ உணர்ந்து
துரே நீ ஒதுங்கு ! தம்பி !
- ◆ உழய்ப்பின்றி யூரய் ஏய்த்து
உண்டு கொழுத்துத் திரியும்
உழுத்தரின் பின் சென்றாயேல் ~ நீ
உருப்பட மாட்டாய் ! தங்கா !
- ◆ வட்டி நகய்க் கடய்களிலே
வாய்க்கரிசி வாங்கி யுண்ணும்
வெட்டிக் கலயிலக்ய வாதியின்
கிட்டே நீ நெருங்கிடிலோ ~ தம்பி !
கெட்டு நீ சீரழிவாய் ! நம்பி !

* * *

24. இறய்வன் இருக்கின்றானா?

- ◆ முழு ~ மனிதன்
இருக்கின் றானா? ~ அரய்
மனிதன் கேட்கிறான் !
அவ னிருந்தால்
உலகத் திலே
எங்கே ? வாழ்கிறான் !
என்றும் கேட்கிறான் ! (முழு)

- ◆ கறுமய் மனத்துடனே
கருமம் ஆற்றிக்கொண்டு
புனிதன் போல் நடித்தே ~ வெறும்
புகழய்த் தேடிடவே ~ தான்
மனிதன் என்றானடி ! (முழு)

- ◆ அண்ணன் தம்பி என்ன?
அக்காள் தங்கய் என்ன?
சொன்னால் வெட்கமடி ! ~ நான்
அன்றன்று பெற்றுவரும் ~ ஆம் !
அண்பவப் பாடமடி ! (முழு)

- ◆ சொந்த பந்த மெல்லாம்
சொத்திருந் தாற்தானடி !
சோதனய் வந்துவிட்டால் ~ இவர்
தாரே சொல்வாரடி ! ~ இந்தச்
சோகத்தய்ச் சொன்னேனடி ! (முழு)

- ◆ இல்லா ருள்ளா ரென்ற
இருபிரி வுள்ள வரய் !
இருவேடந் தொடருமடி ! ~ மாற்றம்
எள்ளளவும் இல்லய்யடி ! ~ ஆம் !
இதுவே உண்மய்யடி ! (முழு)

25. படய்யல்?

- ◆ பாவுக் கழும் எங்கள்
பாலகர் தம்மய்ப்
பார்க்க மறந்தீரோ? ~ பாவிதான்
பார்க்க மறந்தீரோ? ~ கற்

பாறய்ச் சிலய்க்கு நீர்
பால்பழம் வார்ப்பதால்
பக்திமான் ஆவீரோ? ~ பாதகரே !
பக்திமான் ஆவீரோ?

- ♦ ஒண்டச் சிறுகுடில்
ஒன்றுமில் லாருக்கு
உதவிட மனமில்லய்யா ? ~ உளுத்தரே !
உதவிட மனமில்லய்யா? ~ நீர்
உயர்வான கோபுரக்
கோயில்கள் கட்டினால்
உத்தமர் ஆவீரோ ? ~ உழுத்தரே !
உத்தமர் ஆவீரோ?

- ♦ பக்கத்து வீட்டாரோ
பட்டினி யில்சாகப்
பச்சடி பலகாரமா? ~ பதர்காள் !
பச்சடி பலகாரமா? ~ நீர்
பண்டாரத் தடியர்க்குப்
பால்பழத் தோடன்றோ !
தெண்டம் கொடுக்கின்றீர் ! ~ தீன்
பண்டம் படய்க்கின்றீர் ! ~ மண்டுகாள் !
பண்டம் படய்க்கின்றீர் !

26. விழிப்பு ?

- ♦ முன்னக் குப்பின் முரணுள்
முழ்கிக் கிடக்கும் சமூகம்
முன்னே றதலுண்டா? ~ தம்பி ! இல்லய்
பின்னேற் றம்தான் பாராய் !

- ♦ சாத் இனமத மென்று
சல்ல யாகி இன்று
வீதி சிரிப்போடா! தம்பி ! ~ நீ
மோதி மிதித்திட வாராய் !
- ♦ ஆயிரஞ் சாதிகள் உண்டென்
றாமோ தித்த தோடு
அந்நியர் தானோடா ! தம்பி ! ~ பாரதி !
கண்ணிலே பட்டான் ! பாராய் !
- ♦ நாலு வருணத் துடனே
நாலா யிரஞ்சா தியென்றே
தோலுர்த் தானோடா ! தம்பி ! ~ பாரதிதாசன் !
தொடரஆ எில்லய் ! காண்பாய் !
- ♦ அடிமய் இங்கே இல்லய்
ஆணுக் குப்பெண், என்றே
சாடி னானோடா ! தம்பி ! ~ பாரதி !
சரியினக் காணார் ! காண்பாய் !
- ♦ பெண்ணாடி மைத்தனம் இன்னம்
பேணும் இந்த நாட்டிலே
மண்ணாடி மய் மாறா தென்றான்~ பாரதிதாசன் !
எண்ணம் மண்ணோ ! காண்பாய் !
- ♦ சொல்லு செயலுக் கிடய்யில்
சொந்தம் உள்ளோர் இல்லா
சோகம் தானோடா ! தம்பி ! ~ இங்கே
தொடருது ! கான்றி உமிழ்வாய் !

- ♦ பாரதி, அவனின் தாசன்
பாடல் களையமட் டுமிங்கே
மேடய்யில் பாடலாலே ! தம்பி ! ~ கொள்கய்
பாடய்யில் படுத்தே ! காண்பாய் !

27. கூரியன்

- ♦ அம்மா ! அம்மா !
அங்கே பார் !
அக்கினிக் குண்டு
தெரிகிறது ! ~ அது
அங்கே எப்படிச்
சென்றதுவோ ? ~ அது
அங்கே எப்படிச்
சென்றதுவோ ?

- ♦ கிட்டே போனால்
கட்டிடு மோ?
கிட்டே போனால்
குளிர்ந்திடுமோ ? ~ நீ
தொட்டுப் பார்த்த
துண்டாமோ ? ~ நான்
கிட்டே போக
முடிந்திடுமோ ? ~ நான்
கிட்டே போக
முடிந்திடுமோ ?

- ♦ தொடருக் கொஞ்ச
முடிந்திடு மோ?
சுட்டுப் பேசுக்கி
எர்த்திடுமோ? ~ அதன்
வட்டம் சுற்றித்
தெறிக்குமொளி ~ ஏன்
இரத்தச் சிவப்பு
நிறமம்மா ? ~ ஏன்
இரத்தச் சிவப்பு
நிறமம்மா ?

- ♦ இரவில் தோன்றும்
நிலவுக் கும்
இதற்கும் என்ன ?
தொடர் யம்மா ! ~ எனக்கு
அறிய ஆவல்
கூடுதம்மா ! ~ நான்
அறியச் சொல்ல
மாட்டாயா ? ~ நான்
அறியச் சொல்ல
மாட்டாயா ?

- ♦ சூரியன் என்ற
பெயரதற் குச்
சூட்டி விட்டது
யாரம்மா ? ~ நீ

கேட்டுச் சொல்ல
 மரட்டாயா ? ~ அப்பாவிடம்
 கேட்டுச் சொல்ல
 மரட்டாயா ? ~ தரத்தாவிடம்
 கேட்டுச் சொல்ல
 மரட்டாயா ?

28. வீரத்தாய்

- ◆ மகனாய் வீட்டுள் காணாது
 மனமே கலங்கி மாதாவோ
 மகனாய் வெளியில் தேடிவந்தாள் !
 மகனாய் வெளியில் தேடிவந்தாள் !
- ◆ இருளில் தனியாய் நிற்குகொண்டு
 எதய்யோ எண்ணி இருக்கின்றான் !
 அருகில் அம்மா வருகின்றாள் !
 அருகில் அம்மா வருகின்றாள் !
- ◆ அருமய் மகனே ! நெப்போலியா !
 இருளில் தனியாய் நிற்பதற்கு
 இல்லய்யா ? உனக்குப் பயமென்றாள் !
 இல்லய்யா ? உனக்குப் பயமென்றாள் !
- ◆ பயமென் பதுவோ என்னம்மா?
 விவரம் எனக்கு நீசொல்ல !
 விளங்கிக் கொள்ள என்கின்றான் !
 விளங்கிக் கொள்ள என்கின்றான் !

- ◆ வீரத் தாயோ என்னசெய்தாள்?
விதய்ந்தாள் இல்லய் பயவுணர்வய் !
வேறு ஏதோ கதய் சொன்னாள் !
வேறு ஏதோ கதய் சொன்னாள் !

- ◆ வீரம் பெறுதல், இல்லாதது
மேன்மய், கீழ்மய் எல்லாமே
பாரில் தாயால் தானேடா ! ~ ஆம் !
பாரில் தாயால் தானேடா !

* * *

29. மனிதன்

- ◆ ஆதியில் ஆதாம் ஏவாளே
அவனியில் அவதா ரம்என்போர்
சாதி இனமத மென்றேதான்
சண்டய் வேறும் இருகின்றார் !

- ◆ ஒவ்வொரு சாதி இனமதத்துக்
கொவ்வொரு ஆதாம் ஏவாளா?
பெய்ய்மய் இவய்கள் என்றேதான்
புகன்றே ஒதுக்கு என்மகனே !

- ◆ தாயின் வயிற்றில் பிறவாது
தரய்யில் குதித்த மகவுண்டா?
நாயும் பூனய்யும் இருஞ்சண்டய்
நாளும் கண்டோம் நாம் மகனே !

- ◆ ஆதி சிவனென ஒருகூட்டம்
ஆதாம் ஏவாள் எனவொன்றும்
ஓதி இங்கே திரிவதுவோ
ஊரய்க் கொடுக்க ! உரை ! மகனே !

- ♦ மதங்கள் பலப்பல பிரித்தேதான்
மனிதனய் இங்கே சிதய்த்தவரோ
சதியே செய்த சண்டாளர் !
மதியாய் இவற்றய் என் மகளே !

- ♦ குரங்கின் வம்சா வளியேதான்
குலமாம் மனிதர் என்பதுவும்
சரியே போல்தான் தெரிகிறது
சாயல் சேட்டய் காணீரோ !

- ♦ பிய்த்து எறிந்த பூமாலய்
ஒவ்வோ ரீதழ்போல் உதிர்ந்தேதான்
உலகம் சிதய்ந்தே கண்டோமே !
உணர் ரோ? இவ் வுலகீரே !

* * *

30. சூழல்

- ♦ பூவுக் கொவ்வோர் மணமுண்டு
புரிந்து கொள்வாய் ! நீ முகர்ந்து !
புரிந்து சொல்வாய் ! நீ முகர்ந்து !
- ♦ ஊருக் கொவ்வோர் மணமுண்டு
உணர்ந்து கொள்வாய் ! நீ புரிந்து !
உணர்ந்து கொள்வாய் ! நீ புரிந்து !
- ♦ வாழும் சூழல் வகுத்ததுதான்
நாளும் ஒருவர் சொல்செயலே !
நாமும் அதய்யே நன்குணர்வோம் !

- ◆ மண்ணின் வாசனய் என்பதுவோ
எண்ணம் சொல்லில் செயலில்தான் !
எண்ணி யுணர்வாய் ! என்மகளே !

- ◆ கூழல் ஒழுங்காய் அமய்யாத
குகமே இல்லய் என்மகளே !
குகமே இல்லய் என்மகளே !

- ◆ நல்லவர் வல்லவ ராகுவதோ
நமது கூழல் தானம்மா !
நமது கூழல் தானப்பா !

* * *

31. பாடசாலய்

- ◆ பாட சாலய் என்றாலோ
பாகற் காய்போல் கசக்கிறதோ?
போக மாட்டேன் அங்கென்றே ~ நீ
புலம்பி அழதல் சரிதானோ?
- ◆ எழுந்திரு என்றே நான்சொல்ல
இழுத்துப் போர்த்தி நீபடுத்தாய் !
தூக்கம் போலே பாவனய்யே ! ~ இது
குகமே அல்ல என்மகளே !
- ◆ காலய்க் கடனய் முடியென்றேன்
கண்ணீர் சிந்தி நீநின்றாய்!
வேளய்க் கதுநீ செய்தாயா? ~ மற்ற
வேலய் விரயந்தும் செய்யவில்லய் !

- ◆ பல்லய்த் துலக்கு என்றேன்நான்
பல்லய்க் கடித்து நீயழுதாய் !
நல்ல தல்ல என்மகனே ! ~ நீ
நல்ல பிள்ளய் நானறிவேன் !
- ◆ முகத்தய்க் கழுவு என்றேன்நான்
முகத்தய்ச் சுழித்தே நீநின்றாய் !
நகத் தய்க் கடித்தாம் நின்றாயே ! ~ அது
நல்ல தல்ல என்மகனே !
- ◆ சீருடய் யணியென நான்சொல்ல
வேறு பக்கம் நீதிரும்பி
யாருக் கோநான் சொல்வதுபோல் ~ நீ
ஏனோ? நின்றாய் ! என்மகனே !
- ◆ அதிபர் அரக்கன் அடித்தானா?
ஆசிரி யரும் உனை ஏசினரா?
எதுக்கோ இந்தப் பிசுவெல்லாம்? ~ நீ
எனக்குச் சொல்லக் கூடாதா?
- ◆ சின்ன வயதில் படிக்காது
சிறுங்கிச் சுணங்கிப் பின்னடய்ந்தால்
பின்னர் நீயே துயர்படுவாய் ! ~ நீ
பின்நிற் காதே ! முன்ஓடு !
- ◆ நன்றே இன்று படித்தால்தான்
நலமாய்ப் பின்னர் நீவாழ்வாய் !
மன்றர் டியுனய்க் கேட்கின்றேன் ! ~ என்
மகனே ! பாட சாலய் செல் !

32. விளம்பரம்?

- ◆ கவிதய் நீங்கள் எழுதுவதோ
கால விரயம் தானப்பா ! ~ அக்
கழுதய் வேண்டாம் ! என்றானே ! ~ என்
கடய்சி மகனோ கவலய்யுடன் !
- ◆ “காரணம் என்ன? சொல்” என்றேன்
கய்யய்க் காலய் அவன்தீட்டி ~ அதய்க்
காரணங் காட்டி விளக்குகின்றான் ~ அவன்
கதய்யும் சரிதான் ! காண்பீரே !
- ◆ “பத்தி ரிக்கய் சஞ்சிகய்யில்
பார்த்தேன் இல்லேன் உன்படத்தை ~ ஆம்!
டி.வி யிலுமே உன்உருவம் ~ நான்
போயிடக் காணேன் !” என்கின்றான் !
- ◆ “கவிதய் நாலென வெளியிட்டீர் !
காசு பணமே வீண்விரயம் ! ~ ஆம் !
அதய்ய்ப்பற் றிப்பொது ஊடகத்தில் ~ நான்
அறிந்தேன் இல்லேன் !” என்கின்றான் !
- ◆ விளம்பர மொன்றய் மாத்திரமே
விசும்பு கின்றான் ! என்மகனே ! ~ஆம் !
விளங்கிக் கொண்டேன் நாணிப்போ ! ~நன்கு
விளங்கிக் கொண்டேன் நாணிப்போ !
- ◆ அடுத்த நாள்அதி காலய்யிலே
“அப்பா ! எழுங்கள் !” என்கின்றான்-ஆம் !
துடித்து நானும் எழுகின்றேன் ! ~ அதன்
தொடர்பு காண ஆவலுடன் !

- ◆ “அப்பா ! இன்று பதினொன்று
செப்டெம் பர்மா தம்” என்றே ~ ஆம் !
பாரதி படப்பத் திரிகய்காட்டி ~ அவன்
“பாரதி பிறந்த நாள் !” என்றான் !
- ◆ ஆமாம் ! நானும் அதுபார்த்தேன் !
அவன்சொன் னபடி அலங்கரிப்பு?~ அய்யோ!
“ஆமா ! இப்படி விளம்பரமே ~ ஆம் !
ஏனாம் ? உமக்கு இல்லய்”யென்றான் !
- ◆ பாரதி செத்த நாளய்யுமே
பாரதி பிறந்த நாளாகப் ~ புகழ் ?
பத்திரீக்கய் விளம் பரத்தய்த்தான் ~ ஆம் !
பார்த்தேன் ! மனதுள் நானழுதேன் ?
- ◆ பாரதி செத்தது செப்டெம்பர்
பதினொன் றல்ல, பதின்முன்றே ! ~ ஆம் !
இருநாள் முன்னர் ஏன்?கொன்றார் ! ~ அதய்
எவரும் அறியச் சொல்வார் யார்?
- ◆ அவனது இறுதி ஊர்வலத்தின்
அணியாய்ச் சென்றஆ ரியக்காட்சி ! ~ ஆம்!
இருபது பேர்மட் டும்தானாம் ! ~ ஆஹா !
இன்பம் ! இன்பம் ! இதுவன்றோ ?
- ◆ வெள்ளையர் ஆட்சிக் குப்பயந்தே
வெளியில் வரவே மாட்டாது ~ தம்
பாரதி 'மரண ஊர்வலத்தில் ~ பலர்
பங்குகொள் ளாது ஒளிந்தாரோ?

33. பெண்

- ◆ பெரன்னே ! மணியே ! என்று ~ உனைப்
போற்றிப் புகழ்வது இன்று
பின்னே நீபடப் போகும் தயருக்கு
முன்னர் ஒத்தடம் ! மகளே ! ~ ஆம் !
முன்னர் ஒத்தடம் ! மகளே !

- ◆ மனய்வி எனும்நிலய்க் குயர்ந்து ~ நீ
மரண அவஸ்த்தய்ப் படுவாய் !
மனய்யில் அடிமய் தானோ?
மனய்வி என்பதன் பொருளே !

- ◆ மரமி மரமன் என்போர் ~ உன்னய்
மாடாய் உழுவய்ப் பாரே !
ஆமாம் ! அன்பு மகளே ! ~ நான்
அணைவிக் காதது அல்ல !

- ◆ தாயாய் நீபடப் போகும் ~ அந்த
நாய்படாத அப் பாட்டய்
நானும் அணைவிக் தவளே ! ~ மகளே !
நானும் அணைவிக் தவளே !

- ◆ ஆண்குலம் என்பது இங்கே ~ ஆம் !
அரக்கர் குலமே தானோ? ~ நான்
அணைவிக் தால்தான் சொன்னேன் ! ~ பின்
அறிவாய் நீயும் ! கண்ணை ! ~ பின்
அறிவாய் நீயும் ! பெரன்னே !

* * *

34. புத்தன்

- ◆ இந்து சமயத்தின்
இன்னல் களயந்திட
இங்குதித்தான் புத்தனே ! ~ ஆம் !
இங்குதித்தான் புத்தனே !
- ◆ சாதிக் கொடுமய்த்
தாண்டவத் தாலே
சலிப்படயந்தான் புத்தனே ! ~ புது
வழிகாண விழயந்தான் !
- ◆ ஆட்டய்ப் பலியடும்
அக்ரமம் கண்டுமே
ஆட்சேபித் தானே ! ~ புத்தன்
ஆட்டய்விடு வித்தான் !
- ◆ கொலய்களவு பெரய்காமம்
குடிசு டாரிதன்
கொள்கய்வகுத் தானே ! ~ புத்தன்
கொள்கய்வகுத் தானே !
- ◆ அன்பு சவிரக்கம்
அகிம்சய் அன்றோ !
அவன் திரு அவதாரம் ! ~ ஆம் !
அவன் திரு அவதாரம் ! ~ ஆம் !
அவனிக் காதாரம் !
- ◆ மனிதனாய்ப் பிறந்தேன் !
மனிதனாய் வாழ்கிறேன் !
மனிதனாய்த் தான்றிப்பேன் ! ~ என்ற
மாமனிதன் புத்தனே ! ~ ஆம் !
மகான்தான் அவனே !

35. நாயே !

◆ நன்றி மறவா எனய் நீங்கள்
நாயே என்றே ஏசாதீர் !
அய்யா ! ஏசாதீர் !
அம்மா ! ஏசாதீர் !

◆ உண்ட வீட்டுக்
கொரு நாளும்
ரெண்டகம் மட்டும்
நான் செய்யேன் !
ரெண்டகம் மட்டும்
நான் செய்யேன் !

◆ காவல் வேலய்
செய் கின்ற
கடமய்யில் என்றாம்
நான் தவறேன் !
கடமய்யில் என்றாம்
நான் தவறேன் !

◆ வாலய் ஆட்டி
நன்றி சொல்லும்
வழமய்யி லிருந்தாம்
நான் மாறேன் !
வழமய்யி லிருந்தாம்
நான் மாறேன் !

(மாறு)

◆ நாயே என்று யாரய்யுமே
நன்றே இல்லய் ஏகவது !
நாம் ஏகவது !

நாய்போல் நன்றி உடய்யாரய்
நாமிநங் கேயும் காரணோமே !
நாம் ~ காரணோமே !

- ◆ உண்ட வீட்டுக்கு ரெண்டுகமே
என்றுஞ் செய்வோர் உள்ளாரே !
இங் ~ குள்ளாரே !
நன்றே இதய் நீ மனதில்வய் !
என்றம் இதய் நீ மனதில்வய் !
உன் ~ மனதில்வய் !

- ◆ நாயய்ப் போல நன்றியுள்ள
நல்லோர் பலரே இங்குண்டேல் !
ஆம் ! ~ இங்குண்டேல் !
நல்வே இல்லய் ! என் மகளே !
நல்வே இல்லய் ! என் மகனே !
ஓர் ~ பகத்தில்வய் !

- ◆ கண்டும் காரணர் போற்போகும்
கயமய் நாயிடம் இல்லய்காண் !
ஆம் ! ~ இல்லய்காண் !
வாலய் ஆட்டி வணங்கும்காண் !
வாழ்நாள் முழுதும் மறவாதே !
ஆம் ! ~ மறவாதே !

(மாறு)

- ◆ நாரியன் யாரய்யும் ஏகவது
நாயினுக்கே அவ மானமன்றோ !
நாமதய் இன்றே கய்விடுவோம் !

36. பாரதி

- ◆ செத்த பின்னர் ~ பாரதிக்குச்
சிலய் எழும்பினார் ~ செந்
தமிழ் ரென்பவர் ! ~ செந்
தமிழ் ரென்பவர் ! (செத்த)

- ◆ பட்டினியால் சாகவிட்டுப்
பாடய்தரக்க ஆளில்லாது
பட்டினியால் சாகவிட்டுப்
பாடய்தரக்க ஆளில்லாது (செத்த)

- ◆ கவிதய்யுனக்குக் கய்வராது
கதய்வசனம் எழுதுஎன்றே
கவிஞனென்றே ஏற்றிடாது
காலய்வாரி விட்டுவிட்டு (செத்த)

- ◆ சேரிசென்று சோறுவுண்ட
சின்னச்சாதி அய்யரென்றே
காறியே உமிழ்ந்ததோடு
கண்டபடித் திட்டிவிட்டு (செத்த)

- ◆ மாட்டிறச்சித் தின்பரோடு
கூட்டுச்சேர்ந்த கூற்றென்றே
வீட்டய்விட்டு ஒட்டியேதான்
வீதியிலே அலய்யவிட்டு (செத்த)

- ◆ நாதியற்றுச் செத்தபோது
நாலுபேர் அருகில் இல்லய்...
இறுதியூர் வலத்தில் செல்ல
இருபதுபேர் இல்லய் ! யடா ! (செத்த)

* * *

37. ஆதங்கம்

- ◆ மகனே ! எழுந்திரு என்றால் ~ "நான்
மாட்டேன் !" என்பது போல ~ நீ
மறபக்கம் திரும்பிப் படுத்தல்
முறய்யா? சொல் ! என் கண்ணே ! ~ ஆம்!
சரியா? சொல் ! என் பொன்னே !
- ◆ கோழி 'கொக்கோ' என்றே ~ உன்னைக்
கூவி அழய்த்தது கேட்டும் ~ நீ
கூனிக் குறுகியே படுத்தல் ~ ஆம் !
கூடா தய்யா ! மகனே ! ~ ஆம் !
கூடா தய்யா ! மகனே !
- ◆ வேளா வேளய்க் கெழுந்து ~ நீர்
விரய்ந்து ஒவ்வொன்றாக ~ ஆம் !
காலய்க் கடனய் முடித்தல்
கடமய் என்றணர் வீரே ! ~ ஆம்
கடமய் என்றணர் வீரே !
- ◆ பாட சாலய் சென்றே ~ ஆம் !
படிக்க வேண்டிய வயதில் ~ நீர்
சோடய் போய்விட் டாலோ ! ~ பின்னர்
ககமே இல்லய் ! சொன்னேன் ! ~ அம்மா !
ககமே இல்லய் ! சொன்னேன் !
- ◆ கல்வி ஒன்றுமட் டும்தான் ~ ஏழய்க்குக்
கய்கொடுத் தென்றும் உதவும் ~ எனக்
கற்பனய் செய்கின் றேன் நான் ! ~ நீர்

கடிதே எழுந்திடு வீரே ! ~ ஓ !
கடிதே எழுந்திடு வீரே !

- ◆ தொழிற்சங் கங்கள் வய்த்த
துரோ கிகளே ! ~ இங்கே
தொடர்ந்தார் சாதிச் சங்கம் ! ~ எம்
கல்விக் கண்ணாய்க் கெடுத்த
கயவர் இவரே ! காண்பீர் !
கான்றி யுமிழ்வீர் !

- ◆ சந்தாப் பணம் பெறல் ஒன்றே
சாதனய் என்றும் இவர்க்கே !
வெந்த புண்ணில் வேளாய்ப் ~ பாய்ச்சும்
வீணர் இவரே ! காண்பீர் !
வீணர் இவரே ! காண்பீர் !
கான்றி யுமிழ்வீர் !

- ◆ “டியூஷன்” கடய்யில் கல்வி ~ பெற
துட்டுக் கென்கே? போவோம் ! அய்யோ !
ஆண்டோர் செய்தார் துரோகம் ! ~ இன்னம்
வேண்டாமே துடய்த் தெறிய? ~ ஆம் !
விறித்தெழு வீரே ! உடனே !
விறித்தெழு வீரே ! உடனே !

நூல் : 28 •தாய் உள்ளம்
(சிறுவர் பாடல்கள்)

38. கூண்டுக் கிளி

◆ பால் பழம்

எனக்குத் தந்தாலும்
பக்கம் வந்தே
கதய்த் தாலும்
பாழ்போல் வேதனய்
உணர் கின்றேன் ! ~ நான்
பாழ்போல் வேதனய்
உணர் கின்றேன் !

◆ அம்மா ! அப்பா ! வய்ப் பிரிந்து
அநாதய் யானேன் ! அய்யோ ! ~ என்
அம்மா ! அப்பா ! எங்கே ? ~ ஓ !
அம்மா ! அப்பா ! எங்கே ?

◆ அக்கா தங்கய் எங்கே ? ~ என்
அண்ணன் தம்பி எங்கே ?
என்னய் நினய்க்கின் றாரோ ? ~ இல்லய்
என்னய் அவர் மறந் தாரோ ?

◆ பால்பழம் இருந்தும் என்ன !
பக்குவக் கூடிருந் தென்ன !
கதந்தீர் மற்ற அடிமய் ~ வாழ்வு
கூன்யம் தானே ! காண்பீர் !

* * *

39. குழந்தைய் உள்ளம் !

- ♦ பொண்ணின் பக்கத்தில்
நானிகுந்தேன் ~ அப்போ !
போட்டோ எடுத்தார்
பாரம்மா !
பொண்ணையப்போல் என்னய்யும்
நீயுடுத்தி ~ ஒரு
போட்டோ எடுத்திட
வேண்டுமம்மா ! ~ என்னய்ப்
போட்டோ எடுத்திட
வேண்டுமம்மா !

- ♦ அண்ணைய் மாப்பிள்ளைய்
போல் உடுத்தி ~ ஆம் !
அவனய்யும் ஓர் படம்
எடுப்போமா?
அண்ணைய்க் கூப்பிட்டுக்
கேளு அம்மா ! ~ நான்
அவனுடன் சேர்ந்துமோர்
பட மெடுக்க ? ~ நான்
அவனுடன் சேர்ந்துமோர்
பட மெடுக்க ?

- ♦ அன்னய்க்கு வந்தானே !
அண்ணன் எங்கே? ~ ஏன் ?
இன்னய்க் கிங்கே வரவில்லய் !
அவனய்யும் நீபோய்க்
கூட்டி வாம்மா ! ~ நான்
அவனுடன் சேர்ந்துமோர்
பட மெடுக்க ?

40. பெர்னாட் ஷா

- ◆ பெர்னாட் ஷா பேரறிஞர்
பிறந்த நாள் ஒன்றில் ~ அவனுக்குப்
பிரியமுள்ள மலர்கொண்டு
பார்க்க வந்தாராம் ! ~ அவருக்குப்
பிரியமுள்ள மலர்கொண்டு
பார்க்க வந்தாராம் ! ~ பலர்
பார்க்க வந்தாராம் !

- ◆ கதவுமுடி இருந்ததனால்
கதவய்த் தட்டவே ~ அவர்
கதவய்த்திறந்து வெளியில்வந்து
காரணங் கேட்டாராம் ! ~ அவர்
கதவய்த் திறந்து வெளியில்வந்து
காரணங் கேட்டாராம் ! ~ அவர்
காரணங் கேட்டாராம் !

Bernard Shaw

- ◆ இன்றுஉங்கள் பிறந்தநாளே !
இதுதெரீ யாதா? ~ அதற்
கென்றுநாமோ கொண்டுவந்தோம்
மலர்கள் என்றனராம் ! ~ அதற்
கென்றுநாமோ கொண்டுவந்தோம்
மலர்கள் என்றனராம் ! ~ வந்தோர்
மலர்கள் என்றனராம் !

- ◆ குழந்தய்களிலும் தான் எனக்குக்
கூடுதல் பிரியம் ~ அதனால்
குழந்தய்களய்க் கழுத்தில்கொய்து
கொடுப்பீர் என்றாராம் ! ~ ஷா

குழந்தைகளையக் கழுத்தில் கொய்து
கொடுப்பீர் என்றாராம் ! ~ ஷா
கொடுப்பீர் என்றாராம் !

- ♦ வந்தவர்கள் வாய்புதய்த்து
மெளனி யாகவே ~ பெர்னாட் ஷா
வந்தவர்க்கு நன்றிசொல்லி
மறுமொழி பகன்றாராம் ! ~ ஆம் !
வந்தவர்க்கு நன்றிசொல்லி
மறுமொழி பகன்றாராம் ! ~ இப்படி
மறுமொழி பகன்றாராம் !

- ♦ செடிகொடியுடன் மலர்களைய்யும்
சேர்த்துக் பார்ப்பதே ~ எனக்குப்
பிடித்தம் பிள்ளைய்களே ! ~ ஆம் !
பிடித்தம் பிள்ளைய்களே ! ~ என்றே
இடித்துரய்த் தாராம் ! ~ ஷா
இடித்துரய்த் தாராம் ! - ஆம் !
படித்துத் தந்தாராம் !

(மாறு)

- ♦ கிழவனென்று என்னய்யிப்போ
கிண்டல் பண்ணவா? ~ நீர்
கிண்டல் பண்ணவா? ~ ஆம் !
நான்பிறந்த நாளைய்யின்று
ஞாபகஞ் செய்தீர் ! ~ ஆம் !
நான்பிறந்த நாளைய்யின்று
ஞாபகஞ் செய்தீர் ! ~ என்றே

வக்கணய்யாய்க் கூறிவிட்டு
வணக்கஞ் செய்தாராம் ! ~ ஷா
வணக்கஞ் செய்தாராம் !

(மாறு)

- ♦ நோய்வாய்ப் பட்ட
பெர்னாட் ஷாவய்
ஓய்வெடுப் பீர் என
டாக்டர் சொல்லித் ~ தான்
ஓய்வெடுத் திடவே
போனாராம் ! ~ டாக்டர்
போனாராம் !
- ♦ திரும்பி வந்து
பார்க்கய்யிலே ~ ஷா
விரும்பியோர் புத்தகம்
படிக்கக் கண்டு ~ டாக்டர்
திரும்பியோர் கேள்வி
கேட்டாராம் !
- ♦ "படிக்க உமக்கு
என்ன உண்டு ? ~ ஷா
பகரு வீரே"
என்றாராம் ! ~ டாக்டர்
"பகரு வீரே !" என்றாராம் !
- ♦ "படிக்க எனக்கு நிறய்யவுண்டு
நடிக்கவில்லய்" எனக் கூறி
படுக்கய்யிலே உயிர் நீத்தாராம் ! ~ ஷா
படுக்கய்யிலே உயிர் நீத்தாராம் !

41. உணவுட்டல்

- ♦ காக்கா ! பேர ! பேர !
உனக் கில்லய் ! ~ என்
கண்மணிக் கேதான்
பாற் சேறு ~ என்
கண்மணிக் கேதான்
பாற் சேறு !
- ♦ ஆ ! ஆ ! வாயய்த்
திற நண்ணா
அன்பாய் ஓரீரு
கவளந் தான் ~ மென்று
தின்பாய் ஓரீரு
கவளந் தான் !
நன்றாய் நீயின்ற
தின்றால் தான்
நாளய் நீவளர்
வாய் நண்ணா ! (காக்கா)
- ♦ எனக்கென இந்தா !
ஓர் கவளம் !
ஆ ! ஆ ! வாயய்த்
திற நண்ணா ! (காக்கா)
- ♦ அப்பா வுக்காய்
ஓர் கவளம் ! (காக்கா)
அண்ணா வுக்காய்
ஓர் கவளம் ! (காக்கா)
அக்கா வுக்காய்
ஓர் கவளம் !
ஆ ! ஆ ! வாயய்த்
திற நண்ணா ! (காக்கா)

42. காகம்

- ◆ 'காக்கா' என்றேன்
 'காக்...கா' என்றோர்
 காகம் வந்ததே ! ~ பறந்து
 காகம் வந்ததே ! ~ ஆஹா !
 காகம் வந்ததே !
- ◆ பக்க மாகப்
 பாண்துண் டெறிந்தேன்
 பாய்ந்து வந்ததே ! ~ குதித்துப்
 பாய்ந்து வந்ததே ! ~ ஆஹா !
 பாய்ந்து வந்ததே !
- ◆ பாணய்க் கவ்வி
 வாயி லெடுத்துப்
 பறந்து போனதே ! ~ மேலே
 பறந்து போனதே ! ~ ஆஹா !
 பறந்து போனதே !
- ◆ பறந்த காகம்
 பணிந்து வந்தே
 கிளய்யில் அமர்ந்ததே ! ~ மரக்
 கிளய்யில் அமர்ந்ததே ! ~ ஆஹா !
 கிளய்யில் அமர்ந்ததே !
- ◆ வாய்ப்பாண் துண்டய்க்
 காலடி... மிதித்துக்

- ◆ கொத்தித் தின்றதே ! ~ சொண்டால்
கொத்திக் தின்றதே ! ~ ஆஹா !
கொத்தித் தின்றதே !
- ◆ 'கூச்சு' என்றேன்
அஞ்சியெஞ் சிய தய்த்
தூக்கிப் பறந்ததே ! ~ சொண்டில்
தூக்கிப் பறந்ததே ! ~ ஆஹா !
தூக்கிப் பறந்ததே !
- ◆ உயிர்வாழ் வுக்கு
உணவே யின்றித்
துணையவே றில்லய் ~ என
உணர்த்தி விட்டதே ! ~ காகம்
உணர்த்தி விட்டதே !
- ◆ பாணய்க் கவர்ந்து
பறந்த பாங்கில்
பாடமே கற்றேன் ! ~காக்கய்யிடம்
பாடமே கற்றேன் ! ~ நல்ல
பாடமே கற்றேன் !
- ◆ உகுட்டுக் காகக்
குகுட்டுப் பார்வய்
உணவுக் காகவே ! ~ இதய்
உணர்ந்திடு வீரே ! ~ நன்றே
உணர்ந்திடு வீரே !

* * *

43. பாடம் !

- ♦ தாத்தா வீட்டுள்
வந்தார் ~ பேரன்
“வா ! வா ! வந்து
உக்காரு” ~ எனக்
கய்யய்ப் பிடித்தே
இழுத்தான் ! ~ பேரன்
கய்யய்ப் பிடித்தே
இழுத்தான் !
- ♦ அம்மா அங்கோடி
வந்தே ~ மகனய்
அதட்டிச் சொல்லு
கின்றாள் ~ “சீச்சீ !
வா ! வா ! என அழய்க்
காதே ! ~ அவரய்
வாங்கள் ! எனஅழய் !”
என்றே !
- ♦ அடுத்த நாள்அதி
காலய் ~ ஆம் !
அங்கோர் புனய்
வரவே
- “வாங்க ! வந்து
இருங்க ! ~ இப்ப
அம்மா ! ~ தோசய்
கடுறா !

- ◆ சட்டினி செய்தும்
தருவா ! ~ கொஞ்சம்
சாப்பிட் டுட்டே
போங்க !” ~ எனச்
சாற்றும் அழகய்ப்
பாரீர் !

- ◆ பிஞ்சு வயதில்
கேட்டே ~ மனதில்
துஞ்சி இருந்தவய்
தாமே ~ பின்னர்
நின்றே நிலய்க்கும்
நன்றே ~ ஆம் !
நின்றே ~ நிலய்க்கும்
என்றும் !

- ◆ தந்தய் தாயின்
தாக்கம் ~ பிள்ளையிலே
தங்கி நிற்குமே
வாங்கி ! ~ உள்
வாங்கி ! ~ பின்
ஒங்கி ! ~ மிக
வீங்கி !

44. வேடிக்கய்?

- ◆ கண்களய்க் கய்களால்
முடுகிறான் ~ “என்னய்க்
காணோரம் இங்கே”
என்கின்றான் ! ~ மகன்
“காணோரம் இங்கே”
என்கின்றான் ! ~ ஆம் !
கய்கள் முடிய
கண்களுடன் !

- ◆ “தம்பியய் எங்கும்
காணோரமே” - எனத்
தாயும் பெரியாய்க்
கேட்கய்யிலே ~ “என்னய்
எங்கும் காணோரம்”
என்கின்றான் ! ~ “என்னய்
எங்கும் காணோரம்”
என்கின்றான் !

- ◆ “அங்கே என்மகன்
இருப்பானோ?” - என
அம்மா பெரியாய்க்
கேட்கய்யிலே ~ அவன்
“அங்கே நான்இல்லய்”
என்கின்றான் ! ~ அவன்
“அங்கே நான்இல்லய்”
என்கின்றான் !

◆ “இங்கே என்மகன்
இருப்பானோ?” என
இன்னும் அம்மா
கேட்கய்யிலே ~ அவன்
“இங்கே நான்இல்லய்”
என்கின்றான் ! ~ அவன்
“இங்கே நான்இல்லய்”
என்கின்றான் !

◆ “எங்கும் இல்லா
என் கண்ணய் ~ நான்
எப்படிக்க காண் பேன்?”
என அம்மா ~ கம்மா
ஏங்குதல் போலே
நடித்தவுடன் ~ அவன்
“கீக்கீ” என்றே
குரல் கொடுத்து ~ “நான்
இங்கே தானே
இருக்கின்றேன் !” என
இருவிழி முடிய
கய்களய் எடுத்தே....
இன்பம் பெறங்கப்
பார்க்கின்றான் ! ~ முன்
வருகின்றான் !

ஆசிரியர் : கண்டி எம்.ராமச்சந்திரன்
(ஆர். முத்துக்கருப்பன்)

- ◆ “எங்கே ? மகனே !
நீ இருந்தாய்” ~ என
இன்பம் பொங்கிக்
கேட்கின்றான் ! ~ அம்மா !
இனிமய் தவழக்
கேட்கின்றான் !
- ◆ “கண்களாய் முடி நான்
இருந்ததனால் ~ என்னய்க்
காண உன்னாலே
முடியவில்லய்” ~ எனக்
கண்களாய் முடிக்
காட்டுகின்றான் ! ~ கய்யால்
கண்களாய் முடிக்
காட்டுகின்றான் !
- ◆ கண்ணாய் முடி
ஒளிந்தே தான் ~ அவன்
காட்டுவதில் இன்பம்
காணுகின்றான் !
- ◆ “அம்மம்மா !” இதில்
அவன் காணும்
ஆனந்தத்தின்
அள வென்ன ? ~ அதய்
அறிந்து சொல்ல
வல்லோன் எவனோ ?

* * *

45. வட்டுக் ~ கருப் பட்டி?

- ◆ சிரட்டை யுள்ளே
மண்ணை அள்ளிப்
புரட்டித் தட்டுகிறாள் ! ~ தங்கய்
புரட்டித் தட்டுகிறாள் !
- ◆ புரட்டித் தட்டி
அடுக்கி வயத்தே
வட்டு என்கின்றாள் ! ~ கருப்
பட்டி என்கின்றாள் !
- ◆ ஒண்ணு ரெண்டு
முனு என்றே
எண்ணிப் பார்க்கின்றாள் ! ~ இன்னும்
ஒன்று சேர்க்கின்றாள் !
- ◆ அம்மாவுக்கு இந்தவட்டு
அப்பாவுக்கு இந்தவட்டு
அக்காவுக்கு இந்தவட்டு
அண்ணாவுக்கு இந்தவட்டு
எண்ணிக் கணக்கிட்டே ~ பின்
எனக்கு மட்டும்
ஒண்ணு மில்லய்
இதுஏன்? என்றே ~ கய்யால்
தரய்யில் அறய்ந்து
அறய்ந்து அறய்ந்து
விழுந்து சிரிக்கிறாள் ! ~ மனம்
மகிழ்ந்து சிரிக்கிறாள் !

599814

* * *

(28) தாய் உள்ளம்

(சீருவர் பாடல்கள்)

ஆசிரியர் : கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்

(ஆர். முத்துக்கருப்பன்)

முதற் பதிப்பு : 2006-01-07

வெளியீடு : 2006-04-07

ஆக்கங்கள் : 45+3 = 48

பக்கங்கள் : 64+8 = 72

விலய் ரூபாய் : 175/=

ISBN : 955-98438-8-5